

a 137. §. 3. pontjának mondatszerkesztési hibáját a félremagyarázhatás elkerülése végett, nem ártana kiküszöbölni.

Befejezésül még csak egy kérdést óhajtanék tisztázni. Miként lehetne elfogadható módon megokolni azt, hogy a posta a postautalványra befizetett összegért téves kézbesítés esetén 1 évig, ha pedig a kézbesítést egyáltalában nem teljesíti 3 évig felelős? A feladó ugyanis mindkét esetben, akár téves kézbesítés esete áll fenn, akár a postautalványszerződésből folyó kötelezettségnek a posta által való nem teljesítése, jogsérelemet szenved. Felmerül az a kérdés, vajjon a feladót ért jogsérelem közül melyik a nagyobb, illetőleg az, amelyik révén a feladó nagyobb kárt szenvedett? Ennek vizsgálatánál arra az eredményre kell jutni, hogy a szenvedett jogsérelem mindkét esetben teljesen azonos s abban áll, hogy a feladó által a postára bízott pénzüsszeg nem jutott el oda, ahova azt a feladó szánta s ennél fogva ennek az összegnek az erejéig károsodott. Ha pedig a szenvedett jogsérelem azonos, mivel lehetne megokolni, hogy az egyik esetben időbelileg kevésbé korlátozott jogorvoslási lehetőség álljon a feladó rendelkezésére, mint a másik, ugyanolyan jogsérelemet okozó esetben, illetőleg a posta egyik esetben messzebbmenő védelemben részesítse, a jogaiban sértett feladót, mint a másik esetben?

Egy emlékkönyvről.

Irta: BENE ANTAL m. kir. postamérnök.

A san-franciskói távirászok 1913. évben útnak indítottak egy emlékkönyvet, hogy abba a világ összes távirászai egy pár üdvözlő sort, rajzot, fényképet stb. közöljenek s így ne csak egy igen érdekes és ritkaság számba menő könyv jöjjön létre, hanem legyen ez a kartársi szellem ápolásának dokumentuma is.

Kezdetben az volt a terv, hogy az 1913-ban útnak indított könyv már 1915-ben visszakérüljön a kiindulási pontra, hogy egyik érdekessége legyen a Panamában 1915-ben rendezendő kiállításnak, amint ezt a nyolc nyelven írott előszó is elmagyarázta. (A görög szöveg görög betűkkel, a kínai szöveg kínai írásjelekkel íratott.)

Közbejött azonban a világháború.

A könyv vándorolt-vándorolt, bejárta Délamerikát, Ausztráliát, Japánt, Sziámot, Kínát, Indiát, körülment Afrikán és Európa déli államain, míg végre 1928-ban Svájcban és Bécsen át eljutott Budapestre. A könyv irányítására egy vászonra feszített világtérképbe berajzolt útirány adta meg a szükséges utasítást, de jellemző, hogy az irányításból Budapest kimaradt és csak az osztrák posta vezetőjének szívessége és udvariasága tette lehetővé, hogy a könyvhöz mi is hozzájutottunk. A legtöbb rajz igen banális és primitív volt, különösen a délamerikai államok szerepeltek gyengén. Mulatságos volt azonban a chilei távirászok rajza, ahol a vezérigazgatójuk ül a Morse asztalnál, a helyettes göngyölíti a Morse-szalagot, melynek végét egy krokodilus húzza.

Szép volt az egyiptomiak könnyű, levegős aquarellje, mely egy óegyiptomi pylon kaput, háttérben az obeliszkkel és a piramisokkal, az előtérben egy tevelovassal, ábrázolt.

A m. kir. posta emléklapja a sanfranciscoi távirások emlékkönyvében.

Igen szép volt a görögök kis temperafestménye, amely a napsütéses Akropolist ábrázolta, eredeti volt a spanyoloknak pergamentre festett. iniciálés üdvözlő okirata, a Corvin codex lapkeret díszítésére emlékeztető modorban kiállítva. A portugálok harci erényeikkel tüntettek, amennyiben a három részre osztott emléklapjuk a következőket ábrázolta: baloldalon állt egy páncélos vitéz, mögötte rohamozó páncélos lovasok. alúl a büszke szám „1143”, közében a haza nemtője a portugál zászlóval, telegráfpóznák és Morse gépek között, jobboldalon pedig „1917” jelszó alatt egy lövészárk drótkadályokkal s előtte egy gázmaszkos, sisakos portugál katoná. Ezután a kép után mindenki természetesen fogja találni, hogy izgatottan kutattam a könyvben San Marino köztársaság emléklapja után is, mert hátha ő is világháborús vonatkozást rajzolt — de hál’ Istennek nem találtam! A meglepően banális francia rajz után igen jó benyomást keltett a bécsiek rajza (az elmaradhatatlan Szt. István torony egy Morse és egy Hughes gép között) szép finom aquarell kivitelben s azonkívül mellékeltek még egy színes rézkarcot is, mely a parlamentet ábrázolta.

A magyar királyi posta emléklapjának megrajzolásával legnagyobb örömömre felsőbbbségem engem bízott meg s a feladatot úgy véltem leg-helyesebben megoldani, ha magyar vonatkozásban feltüntettem a hírszolgálatat az ősmagyar és a mai modern időkben. — Ákonc Ernő műszaki tanácsos, kedves barátomnak köszönhetem, hogy a rajzomat eredeti nagyságban bemutatathatom. — A rajz elbírálásánál tekintetbe kell venni azt a körülményt, hogy az eredeti példány igen élénk színekben készült, aransávokkal több részre osztva, amely természetesen a fényképen nem érvényesülhet kellőképen. A kép baloldalán egy ősmagyar lovas staféta. jobb oldalán a földgömb, feltüntetve Budapestről és San Franciskóból kiinduló rádió gömbhullámokat, a kép tehát az egész világra szóló hírszolgálatat ábrázolja, melyet kiegészít az alatta levő automata telefonkészülék rajza. Nagy megelégedésemre szolgált, hogy a munkám a hozzáértők tetszésével találkozott. Kiegészítésképen mellékeljük még a budai postapalota, a József központ és a főposta Morse termeinek fényképeit.

A könyv folytatja útját Berlin, Szentpétervár, Stockholm, Krisztiania, Koppenhága. Brüsszel, London. Edinburg, Dublin, Mexikó, Egyesült Államok, Kanada, Alaskán át San Franciskóba, ahová valószínűleg az év végével meg is érkezik, gyarapítva a világ távirda intézményét egy igen érdekes és nem mindennapi írott dokumentummal.

A postakiadók szakképzése.

Irta: SÁMEL JÓZSEF m. kir. postafőtiszt.

Az üzemi tisztviselők szaktanfolyamainak újjászervezése azt bizonyítja, hogy a szellemi színvonal emelésére irányuló törekvésekből a különben is folytonos haladásra és újításra hivatott magyar posta is kiveszi a maga részét

Az e téren megoldásra váró kérdések között hátra van azonban még a magyar falu postásságának, a kiadói karnak a szakoktatási kérdése is,